

Divi Thomae Aqvinatis Doctoris Angelici Opera Omnia

Summa diligentia ad exemplar Romanæ Impreßionis restituta

Complectens Primam Secundæ, & Secundam Secundæ Summæ
Theologiæ

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Venetiis, 1593

6 Vtrum actus rationis imperetur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72759](#)

tione non est: sed ex instinctu nature, aut superioris causa, ut supra dictum est: & ideo non oportet φ in infinitum procedatur.

ARTICULUS VI.

Vtrum actus rationis imperetur.

AD SEXTVM sic proceditur. Videtur, quod actus rationis non possit esse imperatus. Inconveniens enim videtur, quod aliquid imperet sibi ipsi: sed ratio est que imperat, ut supra dictum est. ergo rationis actus non imperatur.

¶ 2 Præ. Id quod est per essentiam, diuersum est ab eo, quod est per participationem: sed potentia, cuius actus imperatur a ratione, est ratio per participationem, ut dicitur in I. * Ethic. ergo illius potentiae actus non imperatur, quæ est ratio per essentiam.

¶ 3 Præ. Ille actus imperatur, qui est in potestate nostra: sed cognoscere, & iudicare uerū, quod est actus rationis, non est semper in potestate nostra. nō ergo actus rationis potest esse imperatus.

S E D C O N T R A. Id quod libero arbitrio agim⁹, nostro imperio agi potest: sed actus rationis exercetur per liberum arbitrium. dicit. n. Dama. * q. libero arbitrio homo exquirit, & scrutatur, & iudicat, & disponit. ergo actus rationis possunt esse imperati.

R E S P O N S O N. Dicendum, q. quia ratio supra seipsum reflectitur, sicut ordinat de aliis aliarum potentiarum, ita etiam potest ordinare de suo actu: unde etiam actus suus potest esse imperatus. Sed attendendum est, quod actus rationis potest considerari dupliciter. Vno modo, quantum ad exercitium actus: & si actus rationis imperari potest, sicut cū indicitur aliqui quod attendat, & ratione utatur. Alio modo, quātum ad obiectū, respectu cuius duo actus rationis attenduntur. Primo quidē, ut ueritatē circa aliquid apprehendat, & hoc nō est in potestate nostra: hoc enim contingit per uitutem alicuius lumen uel naturalis, uel supernaturalis: & ideo quantum ad hoc, actus rationis nō est in potestate nostra, nec imperari potest. Alius autem actus rationis est, dum his, quæ apprehendit, assentit. Si igitur fuerint talia apprehensa, quibus naturaliter intellectus assentiat, sicut prima principia, assensu talium, uel diffensus non est in potestate nostra, sed in ordine naturæ: & iō, p̄prie loquēdo, naturæ imperio subiacet. Sunt autem quēdam apprehensa, quæ non adeo coniungunt intellectū, quin posuit assentire, uel dissentire, uel saltē assensum, uel dissensum suspendere ppter aliquā causam: & in talibus assensus ipse, uel dissensus in potestate nostra est, & sub imperio cadit.

A D P R I M U M ergo dicendum, q. ratio hoc modo imperat sibi ipsi, sicut & uoluntas mouet seipsum, ut supra dictum est, in quantum ultraque potentia reflectitur supra suum actum, & ex uno in aliud tendit.

A D S E C U N D U M dicēdū, q. pp̄ diuersitatem obiectorum, quæ actui rōnis subduntur, nihil prohibet rationem seipsum participare: sicut in cognitiōē cōclusionum, participatur cognitio principiorum.

A D T E R T I U M patet responsio ex dictis.

ARTICULUS VII.

Vtrum actus appetitus sensitivi imperetur.

IN responsione ad secundum articulū.

AD SEPTIMVM sic proceditur. Videtur, quod act⁹ sen-

sitiui appetitus non sit imperat⁹. Dicit enim Apostolus Roma. 7. Non. n. quod uolo bonum, hoc ago. & Gloss. * exponit, q. homo uult non concupiscere, & tamen concupiscit: fed concupiscere est actus appetitus sensitivi. ergo actus appetitus sensitivi non subdit imperio nostro.

¶ 2 Præ. Materia corporalis soli Deo obedit, quantum ad trāsimū rationem formalē, ut in primo habitum est: sed actus appetitus sensitivi habet quādam formalē transmutationē corporis. s. calore, uel frigis. ergo actus appetitus sensitivi nō subdit imperio humāno.

¶ 3 Præ. Proprium motuum appetitus sensitivi est apprehēsum secundum sensum, uel imaginationem: sed non est in potestate nostra semper, quod aliquid apprehendamus sensu, uel imaginazione. ergo actus appetitus sensitivi non subiacet imperio nostro.

S E D C O N T R A est, quod * Grego. Nisstenus dicit, quod obediens rationi diuiditur in duo, in desideratiū, & irascitū, q. pertinent ad appetitum sensitivū. ergo actus appetitus sensitivi subiacet imperio rationis.

R E S P O N S O N. Dicendum, quod se cundum hoc aliquis actus imperio nostro subiacet, prout est in potestate nostra, ut supra dictū est: & ideo ad intelligendum quā liter actus appetitus sensitivi subdarū imperio rationis. oportet considerare qualiter sit in potestate nostra. Est autem sciendum, q. appetitus sensitivus in hoc differt ab appetitu intellectu, qui dicitur uoluntas, quod appetitus sensitivus est uirtus organi corporalis, non autem uoluntas. Omnis autem actus uirtutis uentis organo corporali, dependet non solum ex potentia animi, sed etiam ex corporalis organi dispositiōne, sicut uisus ex potentia uisiva, & qualitate oculi, per quam iuitatur, uel impeditur. vnde & actus appetitus sensitivi non solum de pendet ex u. appetitiua, sed etiam ex dīpositione corporis. Illud autem, quod est ex parte potentia animi, sequitur apprehensionem: apprehensio autem imaginationis, cūm sit particularis, regulatur ab apprehensione rationis, qua est universalis: sicut uirtus actiua particularis a uirtute actiua universali. Et ideo ex ista parte actus appetitus sensitivi subiacet imperio rationis: qualitas autem & dispositio corporis non subiacet imperio rationis. Et ideo ex hac parte im-

li septimi, collecto ex litera ordine apprehensionis, appetitus, motus cordis, & qualitatis sequentis, aplice, quod uarius motus cordis ex apprehensione, & appetitu animali nascens, corpus mouet, & alterat secundum diuersas qualitates: alteratum autem corporis uarie etiam afficit imaginationem,

p. p. q. 105.
art. 1. & q.
120. ar. 2.

Li. 4. c. 8. cir
ca med. &
c. 9. in prim.

Art. 5.

D. 221.

li septimi, collecto ex litera ordine apprehensionis, appetitus, motus cordis, & qualitatis sequentis, aplice, quod uarius motus cordis ex apprehensione, & appetitu animali nascens, corpus mouet, & alterat secundum diuersas qualitates: alteratum autem corporis uarie etiam afficit imaginationem,

Li. 4. c. 8. cir
ca med. &
c. 9. in prim.

Cuius signum est, quod si diuitius ad oppositos mentis actus se toto conatu transferunt, ab huiusmodi accidentib. deseruntur, ut experientia fide digna dicit: quamvis exorbitans motus cordis manifeste apparet in his, sufficiens testi monium aferat, q. secundum naturale cauaram ordinem hac fiunt, secundum quas materia corporalis nec proprio intellectui, nec angelico, sed diuino tantū obedit ad alterationem, nisi mediante motu locali, propter quod saluandum, hec sunt dicta.

In responsione ad tertium eiusdem septimi articuli aduer te duo. Primum est, quod imaginatio nō quorūcumque, sed confidatorum ratione, subef imperio rationis, si tamen imaginabilia sunt: quoniam imaginatio nata est ad imperium rationis forma re noua phantasmatu infra latitudinem intellectorum. quod dicimus propter cœcum natum, cuius imaginatio nūquam formabit phantasma coloris, qui nec a ratione eius intelligitur. Secundum est, quod tam imaginari, uel non imaginari hoc

* Super quæfl. decima-septime articulum septimum.

Infra q. 10. art. 3. & q. 16. art. 4. Et uen. q. 25. I